

VIII.

Forslag til Lov

om

kommunale Ejendomsskatter.

(Fremsat i Folketinget den 8. Oktober 1925 af Indenrigsminister *Hauge*).

Grundskyld og Ejendomsskyld.

§ 1.

De kommunale Skatter, der skal svares af de faste Ejendomme, lignedes fremtidigt som Grundskyld og Ejendomsskyld, saaledes at Ligningen i samtlige Kommuner skal ske baade som Grundskyld og Ejendomsskyld.

§ 2.

Den kommunale Grundskyld paalignes de skattepligtige Ejendomme med en bestemt Promille af Ejendommens Grundværdi (jfr. §§ 3 og 4 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme).

§ 3.

Den kommunale Ejendomsskyld paalignes de skattepligtige Ejendomme med en bestemt Promille af det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld (jfr. §§ 1 og 2 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922) overstiger Ejendommens Grundværdi. I det udkommende Beløb skal der dog, forinden Skatten beregnes, gives hver enkelt Ejendom et skattefrit Fradrag paa mindst 3 000 Kr. og højst 10 000 Kr. Indenfor disse Grænser fastsættes Fradragets Størrelse af Kommunalbestyrelsen; dog vil der for Sognekommunernes Vedkommende være at indhente Amdsraadets og for de øvrige Kommuners Vedkommende Indenrigsministerens Godkendelse af Fradragets Størrelse. Fradraget fastsættes for 4 Aar ad Gangen, første Gang for Tiden fra 1. April 1927 til 31. Marts 1931; for Skatteaaret 1926—27 fastsættes Fradraget dog særskilt.

Det i Medfør af foranstaaende Stykke fastsatte Fradrag forhøjes med et Tillæg af 2 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed, som en Ejendom indeholder udover een Lejlighed; i øvrigt skal Fradraget være ens for alle Ejendomme.

For Ejendomme forsynede med Beboelse, der opføres efter denne Lovs Ikrafttræden eller er opført efter 1. Juni 1916, udgør Fradraget dog 12 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed, Ejendommen indeholder.